

Недавно је Румунија прогласила 4. јун, дан потписивања Тријанонског уговора о миру са Угарском (1920) за национални празник а поводом присаједињења Трансилваније Румунији. У Словачкој су још раније постављане спомен плоче у славу „Тријанона“. Супротно, мађарски парламент је ту своју „највећу катастрофу“ још пре деценије (2010) прогласио Даном националног јединства. То је уплашило лидере неких суседних земаља (Чешке и Словачке, пре свих) да се тиме једнострано раскида Тријанонски уговор. Иако је тим уговором утврђена и наша северна граница, Србија није реаговала.

На стогодишњицу Тријанонског уговора ваља се присетити бар неких његових одредби и последица. Као поражена у Првом светском рату, Мађарска је остала без више од 70 посто територије на којој је живело скоро 3,5 милиона Мађара. Утицај таквог губитка на културу и националну свест сами Мађари су сматрали „малигном националном болешћу“, „тријанонским синдромом“, од којег „никада неће повратити снагу“ јер су им „опустошена срца и памет“ (*G. I. Szekfű, S. B. Várdy*).

Први век Тријанонског уговора и сенка „велике Угарске“

Пише: Слободан Орловић
петак, 05 јун 2020 22:50

